

Χρήστος Καμπουρέλης

«Το Βουνό των Αγγέλων»

ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΠΟΡΕΙΑ

Αθήνα 2022

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6945746106

Email: chriskambourelis@gmail.com

***

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2021 – Μάιος 2022) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

***

Το θεατρικό έργο «Το Βουνό των Αγγέλων» του Χρήστου Καμπουρέλη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons BY_NC_ND

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή,
παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα. Τα Πρόσωπα

Πατέρας: Μιχάλης

Μητέρα: Λουκία

Παιδί: Ιάσωνας

Δάσκαλος

***

Περίληψη: Γονείς με κομμένα φτερα προσπαθούν να πείσουν το γιο τους, με φαινομενικά λογικά επιχειρήματα να κόψει τα φτερά του. Η μητέρα του με ένα ψαλιδάκι κόβει μικρά κομμάτια και έπειτα ο πατέρας αναλαμβάνει να πείσει τον γιο να τα κόψει από την ρίζα. Οι γονείς πιστεύουν ολόψυχα πως αυτό που κάνουν είναι το σωστό. Αφού του κόψουν τα φτερά το παιδί θα πηδήξει από ένα γκρεμό. Όταν θα ξυπνήσει την άλλη μέρα θα συνειδητοποιήσει πως σώθηκε διότι τυχαία έπεσε πάνω σε μια στοίβα από κομμένα φτερά, εκεί τον βρίσκει ένας γέρος που πριν από χρόνια είχε σωθεί με τον ίδιο τρόπο. Ο γέρος στην αρχή είναι κακώτροπός και σκληρός αλλά μετά αποκαλύπτεται πως η περίεργη συμπεριφορά του ήταν ένας τρόπος να δει αν ο νέος θέλει να μάθει πραγματικά αυτά που έχει να του διδάξει. Ο νέος ανακαλύπτει ένα καινούργιο μαγικό κόσμο που ποτέ δεν μπορούσε να φανταστεί. Μέσα από τρελές δοκιμασίες ανακαλύπτει τι σημαίνει να είσαι άγγελος και πως η κοινωνία του βουνού των αγγέλων ξέχασε. Έπειτά κάνει το λάθος να επιστρέψει προσπαθώντας να διδάξει όσα έμαθε.

ΣΚΗΝΗ 1

Η μητέρα μπαίνει μέσα στο σαλόνι κρατάει ένα ψαλίδι και θέλει να κουρέψει κάποια πούπουλα από τα φτερα του παιδιού της. Μέσα στο μυαλό της αυτό που κάνει είναι απολύτως φυσιολογικό. Στον καναπέ στο βάθος κάθεται ο πατέρα ο οποίος διαβάζει την εφημερίδα του.

Μητέρα: Ιάσωνα έλα εδώ σε παρακαλώ παιδί μου... δεν έχω πολύ χρόνο. Έλα αγάπη μου τα φτερά σου μάκρυναν πολύ. Μην κουνιέσαι κάτσε σταθερά (κρατώντας ένα ψαλίδι κόβει τα φτερα του και λίγο λίγο από μεγάλα και μακριά τα κονταίνει για να μην μπορεί ο μικρός να πετάξει και να χτυπήσει)

Γιος: Μαμά δεν θέλω άφησε με, με πονάς μην τα τράβας.

Μητέρα: Αν θέλεις να μην τα τραβάω, μην κουνιέσαι!

Γιος(προσπαθεί να αντισταθεί με τα χεράκια του): Όχι δεν θέλω, δεν θέλω να μου τα κόψεις μου αρέσουν τα φτερα μου... Έλα σε παρακαλώ μαμά... Μόνο για αυτή την φορά άφησε τα λίγο να μεγαλώσουν... Μου έχουν λείψει τα φτερά μου. Με ζεσταίνει η αγκαλιά τους, δεν θα πετάξω αυτή την φορά, στο υπόσχομαι! Αλήθεια. Με πιστεύεις η όχι; Με εμπιστεύεσαι η όχι;

Μητέρα (χαμογελάει και μιλάει γλυκά): Γιατί εσύ με εμπιστεύεσαι;

Γιος: Ναι... Απλά δεν θέλω να μου τα κόψεις.

Μητέρα: Δεν νομίζω να με εμπιστεύεσαι και τόσο. Και εγώ στην ηλικία σου είχα το ίδιο πείσμα, αλλά όταν μεγάλωσα κατάλαβα πως όλες εκείνες τις φορές που μιλούσα άσχημα στην μητέρα μου είχα άδικο και εκείνη ήθελε απλά το καλό μου...

Γιος: Μα μου κόβεις τα φτερά...

Μητέρα: Δεν σου τα κόβω... απλώς τα κονταίνω λιγάκι με το ψαλίδι, όταν σου κουρεύω τα μαλλιά σου δεν λες τίποτα μόνο για τα φτερα γκρινιάζεις...(Παύση) Θυμάσαι τότε που ξαπλώναμε μαζί στο γρασίδι του κήπου;

Γιος: ναι

Μητέρα: Θυμάσαι που καθόμασταν και κοιτάζαμε τον κηπουρό να κλαδεύει την αμυγδαλιά.

Γιος: ναι

Μητέρα: Ξέρεις για ποιο λόγο ο κηπουρός κλάδευε την αμυγδαλιά;

Γιος: Δεν ξέρω. Μπορεί να μην την αγαπάει ο κηπουρός.

Μητέρα: Όχι, είναι ακριβώς το αντίθετο, αν δεν την αγαπούσε δεν θα την κλάδευε. Το δέντρο μπορεί να πονάει όταν το κλαδεύουν αλλά δεν θα πονούσε αν ήξερε πόσο πολύ το αγαπάει ο κηπουρός.

Γιος: Μα αφού του κόβει τα κλαδιά πως γίνεται να το αγαπάει

Μητέρα: Το αγαπάει, γιατί ο κηπουρός θέλει να κάνει το δέντρο πιο όμορφο και να του δώσει το σχήμα που θα το βοηθήσει να μεγαλώσει ακόμα περισσότερο από ότι θα μεγάλωνε χωρίς την βοήθεια του. Και εγώ αυτό κάνω δίνω το κατάλληλο σχήμα στα φτερά σου, τα βοηθάω να μεγαλώσουν όπως τους αρμόζει...

Γιος: Κατάλαβα μαμά και μπορώ να ρωτήσω κάτι;

Μητέρα: Ναι ότι θέλεις

Γιος: Αν το δέντρο δεν έβγαζε καρπούς, ούτε φύλλα, ούτε ήταν όμορφο τότε ο κηπουρός, τότε θα το αγαπούσε ακόμα ο κηπουρός;

Μητέρα(με γλυκιά φωνή και χαμόγελο): Έλα, έλα άσε τις φιλοσοφίες κάτσε σταθερά, σταθερά!

Γιος: Μαμά με πονάς με πονάς! αααααα

Μητέρα(συνεχίζει να κόβει με γλυκιά φωνή): Έλα λίγα έμειναν ακόμα... και ένα ακόμα(σαν να τραγουδάει)και άλλο ένα έλα σε λίγο τελειώσαμε. Πάμε τώρα το άλλο φτερό, είδες πόσο εύκολο ήταν;

Γιος: Όχι δεν θέλω αφού δεν μπορώ να πετάξω μόνο με ένα φτερό γιατί να το κόψουμε;

Μητέρα: Τα μεγάλα παιδιά δεν κλαίνε. Και μόνο τα μεγάλα παιδιά παίρνουν γλυκό. Εσύ θέλεις γλυκό; ε;

Γιος: Ναι θέλω. Ναι θέλω γλυκό... Τι γλυκό είναι;

Μητέρα: Είναι τούρτα σοκολάτας... με κεράσια που μάζεψα μόνη μου από το δάσος.(αλλάζει την φωνή της και την κάνει ακόμη πιο γλυκιά σαν την τούρτα) Τώρα θα κάτσεις εεε γλυκούλη... Αφού είσαι πολύ δυνατό παιδί γιατί κάνεις σαν μωρό. Έλα κάτσε σε λίγο τελειώνωμε. (Με το ένα χέρι του κόβει τα φτερά και με το άλλο τον χαϊδεύει) Τώρα πόνεσες ;

Γιος: Όχι δεν πόνεσα...

Μητέρα(Κόβει μεγαλύτερο κομμάτι)::Τώρα; τώρα μήπως σε πόνεσα;

Γιος: Όχι μαμά δεν πονάω...

Μητέρα: Αγάπη μου, αγάπη μου!!! τη δυνατό αγγελάκι που είσαι εσύ. Έλα εδώ να σου δώσω ένα φιλί. Έλα πάμε να σου δώσω να φας το γλυκό.(Όταν το παιδί αρχίζει να τρώει το γλυκό του λέει) είδες πόσο εύκολο ήταν

(Η μητέρα πηγαίνει από την κουζίνα προς το σαλόνι όπου κάθεται ο πατέρας που όλη αυτήν την ώρα καθόταν στον καναπέ χωρίς να μιλάει .Ξαφνικά η μητέρα ταραζέτε βλέπει πούπουλα πάνω στον καναπέ που κάθεται ο πατέρας.)

Μητέρα: Δες εδώ! Δες κατάστασή τι αχούρι που είναι αυτό το σπίτι δεν αντέχω... Μέσα στα πούπουλα ο καναπές...Γεμάτος πούπουλα...Δεν αντέχω... Εσύ το έκανες έτσι το παιδί να μην σέβεται τίποτα σε αυτό το σπίτι.

Πατέρας: Εντάξει χαλάρωσε πούπουλα είναι δεν είναι εκρηκτικός μηχανισμός.

Μητέρα: Βλέπεις τι κάνεις τώρα πάντα αυτό κάνεις... με παρουσιάζεις σαν εγώ να είμαι η κακιά. Το τέρας πάντα αυτό. Εγώ η κακιά και εσύ, εσύ ναiiiiiiii... ο κάλος στοργικός πατέρας .

Πατέρας: Αν άφηνες το παιδί να βγει έξω να παίξει παριστάνοντας πως πετάει δεν θα υπήρχαν πούπουλα στον καναπέ. Είναι απολύτως φυσιολογικό το παιδί βρίσκεται στην ανάπτυξη τα πούπουλα πέφτουν γρηγορά και αντικαθίστανται από άλλα. Αν το άφηνε, τα πούπουλα θα έπεφταν έξω από το σπίτι.

Μητέρα: Να τον αφήσω να πετάξει; Κι αν πέσει και χτυπήσει τι θα γίνει. Την τελευταία φορά που χτύπησε θυμάσαι τι έγινε;

Πατέρας: Μπορείς να σταματήσεις αυτό το θέμα δεν έχω καμία όρεξη

Μητέρα: Το παιδί σου ήταν στο πάτωμα και αιμορραγούσε είχε πέσει από ύψος 10 μέτρων και είχε σπάσει και τα δυο του πόδια. Και εσύ καθόσουν εδώ και έβλεπες τηλεόραση!

Πατέρας: Δεν μπορώ να κάνω αυτήν την συζήτηση τώρα.

Μητέρα : Ποια συζήτηση θέλεις να κάνεις; ηλίθιε! Πήγε να πεθάνει το παιδί σου και εσύ έβλεπες τηλεόραση. Σου το είχα εμπιστευτεί για δυο λεπτά και εσύ πήγες να το σκοτώσεις και τώρα έρχεσαι εδώ και προσπαθείς να παρουσιάσεις το εαυτό σου σαν κάποιον άγιο και εμένα σαν την κακιά. Τεμπέλη και φύγε πάντα αυτό κάνεις φεύγεις!

Πατέρας: Επειδή έχεις περίοδο πρέπει να την πληρώσω εγώ τώρα *(Ο Πατέρας φεύγει και πριν ανεβεί τα σκαλιά λέει στην μητέρα) Ασε αυτό το ύψος σε εμένα.*

(Τέτοιες φράσεις έχουν σαν στόχο να διχάσουν το κοινό και να το κάνουν να ξεχάσει το παιδί και να εστιάζει στο ποιος από τους δυο γονείς έχει δίκιο)

Μητέρα: *(Η μητέρα κάθεται ταραγμένη σε μια προσπάθεια να ηρεμήσει)* Θεέ μου, θεέ μου δεν αντέχω άλλο σε αυτό το σπίτι.

(Το παιδί την πλησιάζει και της λέει)

Γιος: Μαμά συγγνώμη που σου φώναξα πριν. Το γλυκό ήταν πολύ ωραίο. Σ' αγαπώ πολύ μαμά.

Μητέρα: *(Χαμογελάει)* Δεν χρειάζεται να μου ζητάς συγγνώμη αγάπη μου *(τον αγκαλιάζει και του δίνει ένα φιλί στο μέτωπο. Το παιδί φεύγει και εκείνη ανοίγει την τηλεόραση)*

Τηλεόραση: Πάμε στο πρώτο θέμα κυρίες και κύριοι και αναφερόμαστε στο τροχαίο δυστύχημα που είχαμε σήμερα στα περίχωρα του βουνού τον αγγέλων . Καθημερινό φαινόμενο έχουν γίνει πλέον οι κόντρες μεταξύ φτερωτών οδηγών . Η τροχαία διερευνά τις ακριβείς συνθήκες του τροχαίου με θύμα

για μια ακόμα φορά έναν δεκαεπτάχρονο φτερωτό επιβάτη μηχανής. Όλα άρχισαν όταν τα φτερά του συνοδηγού πιάστηκαν πάνω στην ρόδα. Τότε ο οδηγός τρομοκρατημένος πάτησε το γκάζι, νομίζοντας πως με αυτόν τον τρόπο τα φτερά θα ξεμπλεχτούν από την ρόδα, αλλά εκείνη ακριβώς την στιγμή ο νεαρός εκτοξεύτηκε στον αέρα με αποτέλεσμα να προσκρούσει πάνω σε μια κολόνα με ταχύτητα που ξεπερνούσε τα 200 χιλιόμετρα την ώρα.

Μητέρα: Ωχχχ θεέ μου γιατί τόση βλακεία στον κόσμο.

Σκηνη2

Σε αυτήν την σκηνή η μητέρα προσπαθεί να πείσει τον πατέρα να κόψει τα φτερά του παιδιού

Μητέρα: Μιχάλη έχω αρχίσει και ανησυχώ βάζω το παιδί να διαβάσει και εκείνο παίζει, παίρνει ένα ψαλίδι, και το κουνάει σαν να είναι πουλί. Όλη την ώρα κοιτάζει στο παράθυρο, τα σύννεφα. Ξαν να χάνεται. Είναι όλο μόνος του... Αντί να παίζει με τα άλλα παιδιά κάθετε μόνος του και κοιτάζει τον ουρανό, ο ουρανός είναι κενός τα βιβλία είναι γεμάτα γνώση αλλά το παιδί σου προτιμάει να κοιτάζει τον ουρανό.

Πατέρας: Ηρέμησε το παιδί είναι μια χαρά και εμείς στην ηλικία του έτσι ήμασταν.

Μητέρα: Κάνεις λάθος εμένα μου τα είχαν κόψει τα φτερά στην ηλικία του.

Πατέρας: Και εμένα μου τα είχαν κόψει αλλά άστον λίγο ακόμα.

Μητέρα: Μιχάλη εδώ και μήνες σου το λέω και εσύ όλο το αναβάλεις

Πατέρας: Δεν ξέρω και εγώ...Κάποια στιγμή πρέπει να το κάνω αυτό είναι το σωστό αλλά, απλώς δεν θέλω να τον πονέσω...ούτε να τον στεναχωρήσω...

Μητέρα(μιλάει σαν να κλαίει): Μιχάλη εδώ και μήνες το αναβάλεις...Παλιά ήσουν ειλικρινής μαζί μου. Νομίζεις πως εμένα μου αρέσει όλο αυτό. Με κάνεις να αισθάνομαι σαν να είμαι κάποιο Τέρας(συγκινείτε περισσότερο)

Πατέρας: Δεν είσαι Τέρας αγάπη μου

Μητέρα: Απλά ξέρω ξέρω τι τραβάνε τα παιδιά που δεν κόβουν τα φτερά τους. Το έχω δει. Το έχεις δει και εσύ. Το παιδί μας είναι αγνό όταν πάει στο σχολείο αν τα άλλα παιδιά τον δουν με φτερά θα αρχίσουν να τον πετροβολούν από την ζήλια τους. Θα του πετάνε πέτρες μέχρι να του σπάσουν τα φτερά του και δεν θα σπάσουν μόνο τα φτερά. Θα το σπάσουν και εκείνον και θα μείνει για πάντα σπασμένος. Και όλα αυτά, γιατί; για το τίποτα για δυο φτερά που δεν μπορούν καν να πετάξουν. Το παιδί σύντομα θα πάει στο σχολείο πρέπει να το κάνουμε για το καλό του. Δεν θέλω να τον βλέπω άλλο να κλαίει, κουράστηκα!!! Και που θα βάλει την τσάντα του, πως θα χωρέσει στο θρανίο του...!(αλλάζει την φωνή της σαν να αηδιάζει) Ωχχχ θεέ μου! φαντάζομαι τα παιδιά ...αχχχ να γελάνε!

Πατέρας: Ηρέμισε αγάπη μου θα βρούμε μια λύση.

Μητέρα: Λοιπόν Μιχάλη το αποφάσισα αύριο θα κόψεις τα φτερά του παιδιού.

Πατέρας: Και γιατί πρέπει να το κάνω εγώ;

Μητέρα: Αν δεν θέλεις... μην το κάνεις κάτσε και εδώ και δεξ τηλεόραση.

Πατέρας: Ρε Λουκία άσε με να ηρεμήσω λίγο.

Μητέρα(με γλυκιά φωνή): Θες να ηρεμίσεις;(Τον χαϊδεύει) αγάπη μου θέλεις να ηρεμίσεις οοοοο αγάπη μου...(Παίρνει ένα βάζο και το σηκώνει ψηλά)

Πατέρας: Όχι άσε το βάζο κάτω

Μητέρα: Να ηρεμήσεις... γιατί δεν μου το είπες νωρίτερα πως ήθελες να ηρεμήσεις (Πετάει το βάζο)

Πατέρας: πάλι στον καναπέ με βλέπω

Μητέρα: Εσύ στον καναπέ γιατί το λες αυτό; Εσύ!!! ένας τόσο υπεύθυνος πατέρας να κοιμηθείς στον καναπέ πως σου πέρασε αυτή η ιδέα από το μυαλό

Πατέρας: Δεν ξέρω απλώς μου φάνηκες λίγο επιθετική

Μητέρα: Εγώ επιθετική (σπάει και το διπλανό βαζάκι και γρηγορά πιάνει και το τρίτο)

Πατέρας: Όχι όχι ρε Λουκία όχι αυτό το βάζο άσε το βάζο ήταν της μάνας μου

Μητέρα: Νόμιζα πως είχαμε τρία βαζάκια από το σπίτι της μητέρας σου

Πατέρας: Δεν ξέρω που πήγανε τα αλλά δυο, μπορεί κάποιος να τα έσπασε.(Παύση) Ρε αγάπη μου γιατί πρέπει να τσακωνόμαστε δεν καταλαβαίνω;

Μητέρα: Επειδή αισθάνομαι πως έπαψες να ενδιαφέρεσαι για εμένα και το παιδί σου. Όλο λείπεις στην δουλειά και τις λίγες ώρες που είμαστε μαζί διαβάζεις εφημερίδες . Ξέρεις πως το παιδί σου αν πάει στο σχολείο χωρίς να το κόψουμε τα φτερά θα περάσει ένα κολαστήριο... είναι σαν να το στέλνουμε σε σφαγείο και παρόλα αυτά εσύ είσαι απόλυτα ήρεμος, σαν να μην είναι και δικό σου παιδί. Συγνώμη που σου το λέω έτσι αλλά βαρέεεεθηκα... βαρέεεεθηκα όλο να μένεις στα λόγια και να μην τηρείς τον λόγο σου.

Πατέρας: (χωρίς ιδιαίτερη ένταση)Θα το κάνω.

Μητέρα: βαρέθηκα να είσαι ένα παιδί μέσα στο σώμα ενός άντρα.

Πατέρας: θα το κάνω...

Μητέρα: Τι είπες;

Πατέρας: Θα το κάνω!!!

Μητέρα: (Τον αγκαλιάζει) Μπράβο αγάπη μου μπράβο! Θα κάνουμε μια καινούργια αρχή μαζί

Πατέρας: Μαζί...

Μητέρα: Όταν είμαστε μαζί, μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα και να περάσουμε κάθε δυσκολία.

ΣΚΗΝΗ 3 Ο πατέρας προσπαθεί να πείσει το παιδί πως πρέπει να κόψει τα φτερά του

Πατέρας: Καλημέρα Ιάσωνα τι κάνεις;

Γιος: Είμαι καλά μπαμπά χτες σε άκουσα να τσακώνεσαι με την μαμά και άκουσα κάποιους περίεργους ήχους τι έγινε;

Πατέρας: Τίποτα είχαμε ένα μικρό καβγαδάκι. Εγώ ήθελα να σου πω κάτι άλλο κάτι πολύ σημαντικότερο...

Γιος: Τι είναι μπαμπά;

Πατέρας: Σε λίγες μέρες θα πας για πρώτη φορά στο σχολείο

Γιος: Τι σημαίνει σχολείο;

Πατέρας: Σχολείο ένα μεγάλο και όμορφο κτήριο σε αυτό το κτίριο υπάρχουν πολλά αγγελάκια σαν κι εσένα. Αλλά και κάποιοι μεγαλύτεροι άγγελοι, οι δάσκαλοι που βοηθάνε τα αγγελάκια να μάθουν αυτά που πρέπει να μάθουν.

Γιος: Ακούγετε πολύ ωραίο μπαμπά και τι είναι αυτό που πρέπει να μάθω.

Πατέρας: Έχεις πολλά να μάθεις ο κόσμος στον οποίο ζούμε είναι ένα άλυτος γρίφος και το σχολείο θα σου μάθει πάνω από όλα να αγαπάς την γνώση. Θα σου μάθει να μιλάς και να σκέπτεσαι σωστά και το καλύτερο είναι πως θα γνωρίσεις εκεί φίλους που ίσος παραμείνουν φίλοι σου για όλη την υπόλοιπη ζωή σου.

Γιος: Ακούγεται πολύ ωραίο μπαμπά

Πατέρας: Σκέφτηκα πως αν θέλεις αύριο μπορούμε να πάμε μαζί για να αγοράσουμε μια τσάντα. Μπορείς να διαλέξεις όποια τσάντα θέλεις.

Γιος: Όποια θέλω χαχα ευχαριστώ

Πατέρας: Όταν θα πάμε σε αυτό το μαγαζί θα γίνει κάτι που καμιά φορά φοβίζει ορισμένα παιδιά άλλα εγώ πιστεύω πως είσαι πολύ δυνατό παιδί οπότε δεν νομίζω να υπάρχει κάποιο πρόβλημα. Είμαι σίγουρος πως εσύ είσαι τόσο δυνατός που όχι μόνο δεν θα κλάψεις άλλα θα γελάσεις κιόλας.

Γιος: Δηλαδή τι θα κάνουμε;

Πατέρας: Αύριο στο μαγαζί που αγοράζουμε τις σχολικές τσάντες θα σου κόψουμε τα φτερά. Η τσάντα δεν χωράει στην πλάτη όσο έχεις αυτά τα φτερά. Φυσικά δεν θα πονέσεις θα σου χορηγηθεί αναισθητικό.

Γιος: Εγώ δεν θέλω να τα κόψω

Πατέρας: *(χαμογελάει και του μιλάει γλυκά)* Και εγώ τα ίδια έλεγα όταν ήμουν στην ηλικία σου. Αλλά μόλις έκοψα τα φτερά μου αισθανόμουν μια ελευθέρια έτρεχα και δεν αισθανόμουν τίποτα να με μπλοκάρει. Ήμουν πολύ πιο ελαφρύς και ευκίνητος. Ξέρεις πως όταν τα κόψεις θα μπορείς να τρέχεις όπως οι άγγελοι στις ταινίες. (Του πιάνει το ένα φτερό) Δες πόσο βαρύ είναι, πιαστώ με τα χέρια σου που θα χωρέσει η τσάντα; Δεν είναι τίποτα θα το κάνουμε και ούτε που θα το καταλάβεις.

Γιος: Αφού εμένα μου αρέσω έτσι όπως είμαι γιατί να αλλάξω τον εαυτό μου.

Πατέρας: Δεν σου είπε κάνεις να αλλάξεις τον εαυτό σου μην το βλέπεις έτσι απλώς θα αφήσεις το περιττό βάρος που έχεις στις πλάτες σου.

Γιος: Και μπαμπά γιατί τα φτερα είναι περιττό βάρος;

Πατέρας: Είναι πολύ απλό, περιττό είναι κάτι που δεν έχει καμία χρησιμότητα και τα φτερα τους οι άγγελοι δεν μπορούν πλέον να τα χρησιμοποιήσουν για να πετάξουν αυτό συνέβαινε παλιά στα προϊστορικά χρόνια πολλά χρόνια πριν γραφτεί το ευαγγέλιο. Πλέον δεν χρειαζόμαστε τα φτερά μας μπορούμε να πετάμε με αεροπλάνα πολύ πιο μακριά και πολύ πιο γρηγορά .Πριν πολλά χρόνια οι άγγελοι σταμάτησαν να χρησιμοποιούν τα φτερά τους και με τα χρόνια τα φτερα έπαψαν να έχουν τις δυνατότητες που είχαν.

Γιος: Κατάλαβα

Πατέρας: Ακόμα κι αν όντως μπορούσες να πετάξεις πια η χρησιμότητα; Αφού με ένα αεροπλάνο

μπορείς να πετάξεις πιο γρηγορά...χωρίς να κινδυνεύσεις... χωρίς καν να κουραστείς. Ακόμη και αν πετούσες...ξέρεις πως περνάνε διαρκώς αεροπλάνα από πάνω μας. Εσύ μόνιμος είσαι με ένα κινητό φοράς τα ακουστικά σου και ακούς μουσική. Το αεροπλάνο θα σε ρουφούσε με την τουρμπίνα πριν καν καταλάβεις πως σε πλησιάζει... Έχω δίκαιο η όχι;

Γιος: Ναι μπαμπά έχεις δίκαιο σε αυτό.

Πατέρας: Ακόμη σου υπενθυμίζω πως πουλώντας τα φτερά σου στους ανθρώπους θα βγάλουμε χρήματα τα οποία θα δώσουμε για τις σπουδές σου.

Γιος: Και εκεί στις σπουδές τι θα μάθω;

Πατέρας: Θα μάθεις ότι επιλέξεις εσύ, και πίστεψε με Ιάσωνα δεν υπάρχει τίποτα πιο όμορφο σε τούτο τον κόσμο από το να αισθάνεσαι χρήσιμος. Τίποτα πιο σημαντικό από το να αισθάνεσαι πως προσφέρεις μέσα από το ταλέντο σου.

Γιος: Κατάλαβα μπαμπά απλώς δεν αισθάνομαι ακόμα έτοιμος να τα κόψω...

Πατέρας: Πολύ καλά, μπορείς να κάνεις ότι θέλεις, αλλά να θυμάσαι πως η ελευθερία και η ευθύνη είναι δυο αδελφές που όλο τσακώνονται, επειδή συνήθως, όλοι θέλουν την ελευθερία μα κανένας δεν θέλει την ευθύνη.

Γιος: Δεν κατάλαβα μπαμπά.

Πατέρας: Δεν πειράζει θα τα καταλάβεις όλα αρκεί να με ακούς. (Παύση) Αν δεν κόψεις τα φτερά σου. Δεν μπορέσεις ποτέ σου να φορέσεις κοστούμι. Στο βουνό τον αγγέλων οι άνθρωποι που έχουν αξιόλογες δουλειές φοράνε κοστούμια. Φαντάζεσαι τον εαυτό στο κτήριο της αυριανής δουλειάς σου να είσαι μέσα στο ασανσέρ και οι πόρτες να μην κλείνουν επειδή πιάνονται πάνω στα φτερά σου και όλοι να γελάνε.

Γιος: Γιατί είναι κακό να γελάνε;

Πατέρας: Δεν είναι κακό να γελάνε αλλά είναι κακό να γελάνε μαζί σου. Όλοι θα φοράνε τα κοστούμια τους και εσύ τι θα φοράς;

Γιος: Θα φοράω τα σύννεφα...

Πατέρας: Δεν μπορείς να φορέσεις τα σύννεφα αυτά υπάρχουν μόνο στις ταινίες. Συνήθως εκείνοι που ονειρεύονται πως φοράνε σύννεφα καταλήγουν να φοράνε κουρέλια. Σου αρέσουν τα κουρέλια;

Γιος: Όχι δεν μου αρέσουν...

Πατέρας: Δεν είναι μόνο αυτό τα φτερά τα φτερά δείχνουν τα συναισθήματα σου στους αγγέλους που είναι γύρω σου...Όπως η ουρά του σκύλου έτσι και αυτά κινούνται ανεξέλεγκτα μαρτυρώντας το πως αισθάνεσαι

Γιος: Και αυτό γιατί είναι κακό μπαμπά

Πατέρας: Όταν παίζουμε χαρτιά είναι κακό να δείχνουμε τα χαρτιά στον διπλανό μας ;

Γιος: Ναι είναι.

Πατέρας: Είδες λοιπόν που απάντησες μόνος σου στην ερώτηση σου. Ιάσωνα εγώ και η μητέρα σου

περιμέναμε να μεγαλώνεις για να σου τα πούμε όλα αυτά τα πράγματα. Είναι υγιές για ένα παιδί να ζει μέσα σε παραμύθια αλλά μεγαλώνοντας οι γονείς έχουν χρέος να του πουν την αλήθεια.

Γιος: Κατάλαβα μπαμπά απλά δεν θέλω να τα κόψω. Όχι τώρα μπορεί σε μερικά χρόνια να τα κόψω.

Πατέρας: Ακόμα και αν τα παραμύθια που λες στο εαυτό σου ήταν αλήθεια. Ακόμα και αν μπορούσες να πετάξεις με τα φτερά σου τι νόημα θα είχε να έχεις φτερά αν είσαι μόνος σου αποκομμένος από την κοινωνία. Τι είναι καλύτερο να είσαι μόνος στον ουρανό ή στο βουνό με την συντροφιά των άλλων.

Γιος: Μα μπαμπά εγώ και με την συντροφιά των άλλων πάλι μόνος μου είμαι.

Πατέρας: *(Με φωνή αυθεντικής αγάπης)* Αυτό θα αλλάξει στο υπόσχομαι αν κόψεις τα φτερά σου όλα θα αλλάξουν. Και αυτό δεν θα σημαίνει πως δεν θα μπορείς να πετάς

Γιος: δηλαδή πως θα πετάω χωρίς φτερά

Πατέρας: Μπορείς να πετάς με την φαντασία σου. Μπορείς να πετάς στα όνειρα σου θα σου μάθω λέγετε lucid dreaming μας το έμαθαν οι άνθρωποι και όχι μόνο να πετάς αλλά ότι θέλεις μπορείς να κάνεις στα όνειρα σου. Και τα όνειρα είναι απόλυτος ακίνδυνα δεν μπορείς να πέσεις και να σπάσεις τα πόδια σου όταν ονειρεύεσαι...

Γιος: Και όταν σταματάς να ονειρεύεσαι; Τότε δεν σπας τα πόδια σου;

Πατέρας: Ιάσωνα σοβαρέψου κάποτε ήξερα ένα παιδί που έλεγε τα ίδια πράγματα που λες κι εσύ. Αυτό το καημένο παιδί είχε μπερδέψει τα όνειρα με την πραγματικότητα. Ήταν στο σχολείο μου ήταν το μόνο παιδί του σχολείου που είχε φτερά.

Γιος: Και τι έγινε σε αυτό το παιδί;

Πατέρας: Τι έγινε; Ρωτάς τι έγινε; Κατέστρεψε την ζωή του αυτό έγινε. Στο σχολείο όλοι τον φωνάζαν το κοτόπουλο ξέρεις γιατί; Γιατί όπως τα κοτόπουλα έτσι και εκείνος είχε φτερά αλλά δεν μπορούσε να πετάξει. Ήταν καλό παιδί αλλά λίγο περίεργο. Ήταν κοτόπουλο αλλά ο ίδιος πίστευε πως ήταν αετός. Και όντως είχε ταλέντο στο να λέει ψέματα στον εαυτό του. Το ψέμα σε βάζει σε απίστευτους μπελάδες σου ρίχνει τρικλοποδιές πέφτεις κάτω και όλοι σε κοροϊδεύουν. Κάνεις δεν τον έκανε παρέα και στα διαλείμματα όταν όλοι μας παίζαμε ποδόσφαιρο εκείνος καθόταν μέσα στους απόκρυφους κόσμους της φαντασίας του μόνος του καθόταν μαζί με τους παπαγάλους του σχολείου τους τάιζε με το κουλούρι του και τους παρατηρούσε σαν να προσπαθεί να τους κάνει να τον διδάξουν την τέχνη τους. Κάποιες φορές έκλεινε τα μάτια κουνούσε τα φτερά του και φανταζόταν πως πετάει. Είναι ωραίο να ζεις στα όνειρα σου μέχρι που σαν παπαγάλος συγκρούεσαι άτσαλα πάνω στο τζάμι της πραγματικότητας και πέφτεις απότομα. Όταν τέλειωσε το σχολείο δεν μπορούσε να γίνει ούτε σερβιτόρος, προχωρούσε για να σερβίρει και αναποδογύριζε τα πιάτα με τα φτερά του. Προσπαθούσε να βρει διάφορες δουλειές μα οποία πόρτα και αν άνοιγε ο κόσμος ο κόσμος γελούσε. Είχε πειστώσει τόσο πολύ με το θέμα των φτερών που αν δεν τον ήξερε κάποιος θα νόμιζε πως ήταν τρελός. Ήταν καλό παιδί αλλά ζούσε στον κόσμο του και υπάρχουν δυο ήδη αγγέλων, οι άγγελοι που ζουν στον κόσμο τους και εκείνοι που ζουν στον πραγματικό κόσμο. Εσύ σε ποιο κόσμο θέλεις να ζεις;

Γιος: Και τώρα τι κάνει αυτός ο κύριος που είναι;

Πατέρας: Δεν ξέρω δεν το έχω δει εδώ και πάρα πολλά χρόνια

Γιος: Μα πως είναι δυνατόν μπαμπά στο βουνό των αγγέλων όλοι γνωρίζονται μεταξύ τους.

Πατέρας: Καμία φορά ορισμένοι άγγελοι συνειδητοποιούν πως για χρόνια ονειρευόταν και ξυπνούν απότομα στην σκληρή πραγματικότητα τότε τρομάζουν τόσο πολύ που κρύβονται σαν μικρά φοβισμένα κοτόπουλα.

Γιος: Μπαμπά δεν θέλω να γίνω προσβλητικός αλλά μήπως, μήπως αυτός ο κύριος πέταξε και έφυγε μακριά;(Παύση)

Σκηνή 4(Μπαίνει η μητέρα μέσα που κρυφάκουγε πίσω από την πόρτα)

Μητέρα: Ιάσωνα έχει δίκαιο ο Πατέρας σου. Κοιτά τα φτερά σου είναι κάτασπρα βρωμίζουν τόσο ευκολά. Αν δεν σου κόψουμε τα φτερά και βγεις έτσι στην πολύ τα φτερά σου θα βρωμίσουν πολύ γρηγορά. Και οι δυο μας ξέρουμε πως δεν σου αρέσει καθόλου να κάνεις μπάνιο

Γιος: Μα μαμά αν κόψω τα φτερά μου ακόμα και όταν κάνω μπάνιο δεν θα μπορώ να ξεπλύνω την θλίψη μου

Μητέρα: Αυτό που προσπαθεί να σου πει ο Πατέρας σου είναι πως...Μεγάλωσες οι μεγάλοι άγγελοι δεν έχουν φτερά ξέρω πως όλο αυτό μπορεί να σου φαίνεται περίεργο αλλά να ξέρεις πως στο λέμε για το καλό σου και δεν πρόκειται να σου επιβάλουμε να κάνεις κάτι, αν δεν το θέλεις πραγματικά... θα κάνεις ότι θέλεις εσύ... εμείς δεν πρόκειται να σε πιέσουμε για τίποτα...

Γιος: Ωραία το αποφάσισα δεν θα τα κόψω.

Μητέρα: Είσαι σίγουρος ;

Γιος: ναι είμαι σίγουρος

Μητέρα: Ιάσωνα μην είσαι τόσο απόλυτος...ο κάθε άνθρωπος έχει την δίκη του αλήθεια εγώ έχω την άποψη μου και εσύ την δίκη σου δεν υπάρχει καμία αντικειμενική οπτική εγώ πιστεύω αυτό ο πατέρας σου εκείνο εσύ κάτι άλλο.

Γιος: Δεν καταλαβαίνω...τι σημαίνει απόλυτος.

Μητέρα: Απόλυτος είναι ο άγγελος που δεν έμαθε ποτέ να ακούει...Επιμένει στις απόψεις νομίζοντας πως αν νικήσει σε ένα επιχείρημα είναι νικητής. Αυτό που δεν γνωρίζει είναι πως η πραγματική νίκη θα είναι να μάθει κάτι καινούργιο.

Γιος: Ακόμα δεν καταλαβαίνω...

Μητέρα: Πως να σου το πω... Απόλυτος είναι ο άγγελος που δεν ξέρει πως όλοι οι άγγελοι έχουν μια αλήθεια μέσα τους. Και γι' αυτό ακριβώς το λόγο είναι μόνος του. Αποκομμένος από τους άλλους ζει μέσα στο δωμάτιο του. Να... σαν κι εσένα....

Γιος: Δεν είναι αλήθεια αυτό...

Μητέρα: Ποιοι είναι οι φίλοι σου Ιάσωνα; εγώ στα λέω αυτά επειδή σε αγαπάω αν δεν σε αγαπούσα θα σε άφηνα να κάνεις ότι θέλεις αλλά όταν, όταν αγαπάς το παιδί σου δεν μπορείς να το αφήσεις να βουτηξει μόνο του στον γκρεμό πρέπει να το σταματήσεις. Κοιτά έξω από τα παράθυρο τα παιδιά παίζουν...Κι εσύ είσαι εδώ μόνος σου για ποιο λόγο δεν παίζουν πια μαζί σου;

Γιος: Δεν ξέρω

Μητέρα: Επειδή δεν γίνεται να παίξεις ποδόσφαιρο με αυτά τα φτερα απαγορεύετε από του κανονισμούς, ούτε να τρέξεις μπορείς ούτε να φορέσεις την στολή της ομάδας σου τίποτα, τίποτα. Όσο όλοι οι φίλοι σου απολαμβάνουν το παιχνίδι τους εσύ κάτσε μέσα στο δωμάτιο σου και κοίταζε τους από το παράθυρο ίσως αυτό θα σε βοηθήσει να καταλάβεις το λάθος σου

Μητέρα: Θυμάσαι εκείνο το κορίτσι που είχα φέρει στο σπίτι για να σας μάθω να χορεύετε φοξ ροτ;

Γιος: Ναι μαμά το θυμάμαι

Μητέρα: Και θυμάσαι τι έγινε;

Γιος: Ναι

Μητέρα: Το καημένο το κορίτσι αισθανόταν άβολα να χορεύει μαζί σου. Μου έλεγε πως η πλάτη σου είναι τριχωτή. Έπιανε τα φτερά σου και αηδίαζε. Το κοριτσάκι δεν άντεξε έφυγε τρέχοντας. Έχεις καταλάβει πως είσαι το μόνο αγγελάκι σε ολόκληρο του βουνό που δεν έχει ακόμα κόψει τα φτερά του.

Γιος: Μαμά άφησε με ήσυχο σου είπα δεν θέλω τέλος. Είσαι βλαμμένη.

Μητέρα: Πως με είπε...(γυρίζει στον πατέρα) τον άκουσες!!! άκουσες αυτό που μου είπε και παρόλα αυτά δεν κάνεις τίποτα

Πατέρας: Δεν είναι λόγια αυτά τώρα να λες στην μητέρα σου

Μητέρα: Λοιπόν τέλος!!! Η πολύ δημοκρατία δεν είναι καλή κάποιες φορές. Άκου Ιάσωνα σε αυτό το σπίτι υπάρχουν κανόνες. Για να ζεις σε αυτό το σπίτι πρέπει να ακολουθείς τους κανόνες. Τα φτερα θα κοπούν. Πες μου κάτι, όλα τα παιδιά που κόβουν τα φτερά τους είναι είναι χαζά; και μόνο εσύ είσαι ο έξυπνος αυτό πιστεύεις.

Γιος: Δεν ξέρω μαμά

Μητέρα: Μιχάλη πιάστον (ο πατέρας τρέχει να τον πιάσει)

Γιος: Όχι μη μη (Το παιδί ανεβαίνει πάνω στο τραπέζι και από εκεί χρησιμοποιώντας την λιγοστή δύναμη που έχουν τα φτερα του πηδάει και πιάνετε από τον πολυέλεο του σαλονιού)

Πατέρας: Ιάσωνα κατεβα κάτω

Μητέρα: Κατέβα κάτω αγόρι μου θα χτυπήσεις.(κοιτάζει τον πατέρα) Τι θα κάνουμε τώρα είδες τι έκανες τώρα θα ξανασωπάσει τα πόδια του με τις βλακειές σου εγώ σου είπα να του βάλουμε λίγο αναισθητικό στο γάλα και να του τα κόψουμε στον ύπνο του ούτε που θα το καταλάβαινε.

Πατέρας: Ιάσωνα Κατέβα αγόρι μου. Έχεις δίκαιο δεν θα σου τα κόψω. Αν δεν το θέλεις εσύ δεν πρόκειται να πειράξω τα φτερα σου

Γιος: Το υπόσχεσαι μπαμπά;

Πατέρας: Ναι δεν θέλω να χτυπήσεις αγόρι μου το υπόσχομαι
(Ο γιος κατεβαίνει)

Γιος: Ωραία μπαμπά εγώ πάω να παίξω με τα φτερα μου

Πατέρας: Πριν φύγεις μπορώ να σου κάνω μια ερώτηση;

Γιος: Ναι μπαμπά

Πατέρας: Θα σου κάνω μια ερώτηση και θέλω να μου απαντήσεις την αλήθεια μέσα από τη καρδιά σου (Μπαίνει μουσική σαν άγγελοι να τραγουδούν μια εξωτική μουσική που συμβολίζει την αγάπη και εμπιστοσύνη που αισθάνεται εκείνη την στιγμή το παιδί)

Γιος: Πες μου μπαμπά...

Πατέρας: (του μιλάει πολύ γλυκά μέσα από την καρδιά του) Εμπιστεύεσαι τους γονείς σου; πιστεύεις πως θέλω εγώ το κακό σου;

Γιος: Όχι δεν το πιστεύω αυτό μπαμπά.. απλώς...

Πατέρας: Τότε πιο είναι το πρόβλημα; Ξέρω πως φοβάσαι και εγώ φοβόμουν στην ηλικία σου...

Γιος: Λιγάκι φοβάμαι

Μητέρα: Αγάπη μου να ξέρεις πως και εγώ ότι και αν χρειαστείς θα είμαι κοντά σου και όλα αυτά που σου λέω δεν στα λέω για να σε στεναχωρήσω απλώς θέλω να είσαι χαρούμενος.

Γιος: Εντάξει

Μητέρα: Τι σημαίνει, εντάξει;

Γιος: Θα το κάνω...

ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑΣ ΜΑΖΙ: Μπράβο Ιάσωνα!

Πατέρας: Μπράβο αγόρι μου!

(Η μητέρα πηγαίνει στην κουζίνα παίρνει ένα χασαπομαχαιρο και το δίνει στον πατέρα)

Πατέρας: Έλα θα το κάνουμε εδώ πέρα να ξεμπερδεύουμε δεν χρειάζεται τώρα να τρέχουμε σε μαγαζιά.

Μητέρα: Πιες αυτό το χάπι... (Του δίνει ένα ποτήρι με νερό και το χάπι) Μπράβο αγόρι μου.

Πατέρας: Έλα εδώ μαζί μου... ξάπλωσε στο τραπέζι... (Το παιδί ξαπλώνει) τα χεριά μακριά από τα φτερά για να μην σε χτυπήσω (τα φωτά χαμηλώνουν υπάρχουν ηχεία κοντά στα φτερά και ακούγετε ο ήχος του χασαπομάχαιρου που τα σπάει τα φτερά που αν είναι δυνατόν είναι φτιαγμένο από ένα καλάμι μπαμπού που σπάει)

Πατέρας: Τελειώσαμε είδες αγόρι μου πόσο εύκολο ήταν (Το παιδί κρατάει τα κομμένα φτερά του σοκαρισμένο)

Πατέρας: Ωραία πάρε τα φτερά του παιδιού και βαλτά σε μια σακούλα να μην πάθουν κάτι (Η μητέρα κάνει αυτά που της είπε ο πατέρα παίρνει τα φτερά από το παιδί χαμογελώντας το παιδί είναι κατάκοπο) Πως είσαι αγόρι μου πόνεσες έλα σήκω, σήκω ρε εσύ (τρυφερή φωνή)

Το παιδί σηκώνετε περπατάει κουτσαίνοντας

Πατέρας: Πως είσαι;

Γιος: είμαι καλά μπαμπά (Με το που τελειώνει την φράση του πέφτει κάτω ο πατέρας τον πιάνει και τον σηκώνει)

Πατέρας: Τώρα είσαι λίγο κουρασμένος αυτό είναι απόλυτος φυσιολογικό αύριο θα είσαι περδίκι έλα πάρε αυτά τα λεφτά (Του δίνει ένα κομπόδεμα με πεντακοσάρικα) μην το πεις στην μητέρα σου.

Γιος: Είναι πολλά λεφτά μπαμπά.

Πατέρας: Για να ξέρεις πως σε αγαπάω πολύ να τα προσέχεις μην τα χάσεις φύλαξε τα για κάτι σημαντικό.

Γιος: Εντάξει μπαμπά σε ευχαριστώ.

Πατέρας: Σε αγαπώ πολύ αγόρι μου.

Γιος: Και εγώ σε αγαπώ μπαμπά.

Σκηνή 4 *(Ο εφιάλτης του Ιάσωνα)*

(Πρέπει να αφαιρεθούν όλα τα έπιπλα από την σκηνή συμπεριλαμβανομένου και του πολυέλαιου. Στο κέντρο της σκηνής υπάρχει ένα γυάλινο κουτί που μέσα έχει τα δυο φτερά τα οποία φωτίζονται με ένα προβολέα . Όταν ανοίξουν οι κουρτίνες δεν υπάρχει τίποτα. Μπαίνει μια περίεργη μουσική που έχει κάτι το ονειρικό, ο θεατής δεν γνωρίζει τι συμβαίνει. Η σκηνή απαιτεί αυτοσχεδιασμό καθώς υπάρχει αλληλεπίδραση με το κοινό).

Γιος: Γεια σας συγνώμη που σας ενοχλώ δεν ήθελα να σας ενοχλήσω, θα ήθελα μόνο μια μικρή χάρη μπορεί, κάποιος να με βοηθήσει μπορεί κάποιος σας παρακαλώ... Εσείς κυριά μπορείτε να με βοηθήσετε;

Θεατής:-(Του μιλάει)

Γιος: Σας ευχαριστώ πολύ *(Λαχανιάζει είναι πολύ νευρικός πιστεύει πως ο θεατής δεν ενδιαφέρεται πραγματικά)* έχω αυτό το χαρτί και και πως να σας το πω *(Παύση, κοιτάει κάτω αν του μιλήσει πρέπει να αυτοσχεδιάσει)* Θέλω να υπογράψετε σε αυτό το χαρτί.

Θεατής: Μα αυτό το χαρτί δεν γράφει τίποτα

Γιος: Θέλω να γράψετε πάνω στο χαρτί πως αξίζω. Η Άμα, άμα δεν θέλετε μπορείτε απλώς να γράψετε πως δεν είμαι αποτυχημένος.

Θεατής: (Η γυναίκα του ζητάει στύλο)

Γιος: Α ναι στύλο μα πόσο ανόητος είμαι, πόσο βλακός *(Ψάχνει το στυλό με πολύ νευρικό τρόπο ξεχνώντας να κοιτάξει στις τσέπες)* Εδώ είναι, όχι εδώ, όχι εδώ...*(Παύση)* Το υπόσχεστε πως δεν θα με κοροϊδέψετε;

Θεατής: Ναι το υπόσχομαι... γιατί να σε κοροϊδέψω;

Γιος: *(Ξαφνικά ενθουσιάζεται)* Το βρήκα! Το βρήκα! Εδώ είναι το στυλό! Το είχα ξεχάσει στην τσέπη μου. Μπορείτε να γράψετε κάτι όμορφο για εμένα ότι θέλετε;

Θεατής: Το στυλό που μου έδωσες δεν γράφει..

Γιος: Είστε σίγουρή μπορείτε να προσπαθήσετε λίγο; μήπως αν το πιέσετε θα γράφει.

Θεατής: Δεν γράφει(Αν βρει από κάπου στύλο που γράφει εκείνος της λέει: “μου λέτε ψέματα θέλετε απλώς να γελάσετε μαζί μου”)

Γιος: Συγγνώμη εγώ φταίω, Εγώ φταίω (νευρικές ανάσες, Παθαίνει κρίση πανικού γλιστράει και πέφτει κάτω, πάνω σε στρώματα που υπάρχουν με πολύ δύναμη κλαίει από τον πόνο)Γιατί γελάτε;

Υποσχεθήκατε πως δεν θα γελάσετε γιατί γελάτε;

(μετα ακούμε έναν ήχο που συμβολίζει τους χτύπους της καρδιάς του, όλο αυτό ήταν ένα όνειρο θα ξυπνήσει την άλλη ημέρα και θα συνειδητοποιήσει πως υπνοβατούσε και έπεσε από ένα γκρεμό αλλά τυχαία έπεσε πάνω σε μια στοίβα από φτερα γύρω του θα υπάρχουν πολλοί νεκροί άγγελοι (κούκλες) εκεί θα συναντήσει τον τρελό δάσκαλο)

Σημείωση συγγραφέα:

Έκανα πολλές προσπάθειες να γράψω το δεύτερο κομμάτι του έργου όμως αισθανόμουν πως όσα έγγραφα δεν είχαν καμία σχέση με το όραμα μου. Αισθανόμουν πως ο δάσκαλος μιλάει και προσπαθεί με λογία να εξηγήσει όσα δεν μπορούν να ειπωθούν. Μετά από σκέψη συνειδητοποίησα πως η αφύπνιση δεν είναι κάτι που μπορεί να εκφραστεί με λογία. Ο συνειδητός στόχος του Ιάσωνα είναι να βγάλει φτερα, και ο υποσυνείδητος του στόχος είναι να συγχωρέσει τους γονείς του για να μπορέσει να θεραπευτεί αλλά ο μονός τρόπος να φτάσει σε αυτό το σημείο είναι μέσα από ένα ισχυρό σοκ που θα δεχτεί. Ένα σοκ που έρχεται από έναν άλλο κόσμο, ένα κόσμο που δεν μπορούμε να καταλαβαίνουμε μέσα από την λογική. Μπορεί άραγε ένας σκηνοθέτης να βοηθήσει τους θεατές να συγχωρέσουν; Η αγάπη μπορεί να εκφραστεί με άπειρες μορφές. Υπάρχουν άπειρες απαντήσεις στο αίνιγμα που έχω θέσει και ο κάθε σκηνοθέτης καλείτε να δώσει την δική του απάντηση. Πως μπορούμε δίχως λόγια να δείξουμε πως η αγάπη ελευθερώνει; Πως θα περάσει αυτό το μήνυμα στους θεατές ; Τι κάνει ένας σκηνοθέτης όταν ο συγγραφές του παραδίδει ένα κενό βιβλίο; Είχα και εγώ κάποιες σκηνοθετικές ιδέες για την δεύτερη φάση του έργου , παρόλα αυτά κοιτάζοντας τες συνειδητοποίησα πως δεν υπάρχει πιο όμορφο πράγμα από το να βλέπεις την αγάπη να εκφράζεται με πολλούς διαφορετικούς υποκειμενικούς τρόπους το άθροισμα των οποίων συνθέτει κάτι το αντικειμενικό καθώς διεισδύει μέσα στο συλλογικό υποσυνείδητο .

Επομένως το δεύτερο σκέλος είναι στα χέρια του σκηνοθέτη εφόσον ακολουθήσει τους παρακάτω 3 όρους :

1)Ο δάσκαλος που θα συναντήσει τον Ιάσωνα δεν θα μιλήσει σε όλη την διάρκεια του έργου παρά μόνο μέσα από τις πράξεις του

2)Θα ξαναφυτρώσουν τα φτερα του Ιάσωνα

3)Ο Ιάσωνας θα συναντήσει τους γονείς του, θα τους αγκαλιάσει και θα τους συγχωρέσει για όσα του έκαναν παρόλο που εκείνοι δεν θα καταλάβουν το λάθος τους.